

از پیامدهای حملات هوایی ایالات متحده، که نه تنها به دلیل تلفات غیرنظامی زیاد و دروغ‌های نظامی که برملا کرد، خیره کننده بود. همچنین نشان داد که گزارش تحقیقی در رسانه‌های آمریکا در این دو دهه جنگ چقدر کم بوده است.

در جنگ‌های هوایی و کنترل از راه دور آمریکا، حتی نیروهای نظامی ایالات متحده که مستقیم و نزدیک‌ترین درگیری هستند، از تماس انسانی با افرادی که زندگی آنها را نابود می‌کنند، جلوگیری می‌شود. همچنین در نظر اکثر مردم آمریکا گویی این صدها هزار انفجار مرگبار هرگز اتفاق نیفتاده است.

عدم آگاهی عمومی از حملات هوایی ایالات متحده نتیجه عدم نگرانی از کشتار جمعی که دولت ما به نام ما مرتکب می‌شود، نیست. در موارد نادری که مطلع می‌شویم، مثلاً حمله مرگبار هواپیماهای بدون سرنشین کابل در ماه اوت، مردم می‌خواهند بدانند چه اتفاقی افتاده و به دنبال پاسخگویی ایالات متحده در قبال مرگ غیرنظامیان هستند.

بنابراین ناآگاهی عمومی از ۹۹ درصد حملات هوایی ایالات متحده و پیامدهای آن ناشی از بی‌علاقگی عمومی نیست، بلکه نتیجه تصمیمات عمدی ارتش ایالات متحده، سیاستمداران هردو حزب و رسانه‌های اصلی برای نگه داشتن افکار عمومی در تاریکی است. سرکوب ۲۱ ماهه انتشار گزارش حملات آخرین نمونه این موضوع است.

اکنون که خلاصه گزارش جدید ارقام پنهان قبلی را برای سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۱ افشا شده، کامل‌ترین داده‌های موجود در مورد ۲۰ سال حملات هوایی مرگبار و مخرب ایالات متحده و متحدان آن را در دست داریم. اما چندین دسته از حملات هوایی وجود دارد که در این آمار گنجانده نشده است، به این معنی که تعداد واقعی تسلیحات شلیک شده قطعاً بیشتر از اینهاست. از جمله:

حملات هلیکوپترها: میلیتری تایمز در فوریه ۲۰۱۷ مقاله‌ای با عنوان «آمار ارتش ایالات متحده در مورد حملات هوایی مرگبار اشتباه است؛ هزاران گمشده گزارش نشده وجود دارد» منتشر کرد. بزرگترین مجموعه حملات هوایی که در خلاصه گزارش گنجانده نشده، حملات هلیکوپترهای تهاجمی است. هلیکوپترهای ارتش ۴۵۶ حمله هوایی گزارش نشده در افغانستان را در سال ۲۰۱۶ انجام داده‌اند. نویسندگان توضیح دادند که عدم گزارش حملات هلیکوپتر در طول جنگ‌های پس از ۱۱ سپتامبر ثابت بوده است و هنوز نمی‌دانند که چه تعداد موشک در ۴۵۶ حمله‌ای که در افغانستان در یک سالی که بررسی کردند، شلیک شده است.

جنگنده‌های AC-۱۳۰: ارتش ایالات متحده بیمارستان پزشکان بدون مرز در قندوز افغانستان را در سال ۲۰۱۵ با بمب یا موشک منهدم نکرد، با یک جنگنده AC-۱۳۰ این جنایت انجام شد. این ماشین‌های کشتار جمعی که معمولاً توسط نیروهای عملیات ویژه نیروی هوایی ترتیب داده می‌شوند، به گونه‌ای طراحی شده‌اند که یک هدف را روی زمین بچرخانند و گلوله‌های هویتزر و شلیک توپ را به داخل آن می‌ریزند تا زمانی که به طور کامل منهدم شود. ایالات متحده از AC-۱۳۰ در افغانستان، عراق، لیبی، سومالی و سوریه استفاده کرده است.

استرافینگ: در گزارش‌های سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۷ آمده «حملات با مهمات ریخته شده شامل توپ یا موشک‌های ۲۰ و ۳۰ میلیمتری نیست. اما توپ‌های ۳۰ میلیمتری و دیگر هواپیماهای حمله زمینی، سلاح‌های قدرتمندی هستند که در اصل برای نابودی تانک‌های شوروی طراحی شده بودند.

عملیات «ضد شورش» و «ضد تروریسم» در سایر نقاط جهان: ایالات متحده در سال ۲۰۰۵ یک ائتلاف نظامی با ۱۱ کشور در غرب آفریقا تشکیل داد و یک پایگاه هواپیماهای بدون سرنشین در نیجر ایجاد کرد، اما هیچ حسابداری سیستماتیکی برای حملات هوایی آمریکا و متحدانش در آن منطقه، فیلیپین، امریکای لاتین یا مناطق دیگر پیدا نکردیم.

پنهانکاری دولت، سیاستمداران و رسانه‌های اصلی ایالات متحده درباره کشتار جمعی سیستماتیک توسط نیروهای مسلح کشورمان باعث شده است تا این کشتار تا حدود ۲۰ سال بدون توجه و کنترل ادامه یابد. همچنین ارائه روایت‌های متضاد خطر فاجعه بزرگتری را به همراه دارد. بر خلاف تصور عموم، کشوری که شهرها را بمباران کرده و به ویرانی می‌کشد و جنگ‌هایی با میلیون‌ها قربانی به راه می‌اندازد، خود را به عنوان نیروی با نیت خیر در جهان معرفی می‌کند. سپس کشورهایی مانند چین، روسیه و ایران را که عمدتاً به منظور جلوگیری از حمله ایالات متحده به آنها، دفاع خود را تقویت کرده‌اند، به عنوان تهدیدی برای مردم آمریکا و صلح جهانی معرفی می‌شوند!

افکار عمومی آمریکا باید روایت خلاف واقع را که رهبران نظامی و غیرنظامی‌شان برای توجیه سرمایه‌گذاری‌های فزاینده خود در تسلیحات هسته‌ای، سلاح و ماشین‌های جنگی ارائه می‌کنند، به چالش بکشند.

تهدیدی برای صلح جهانی

پایگاه خبری تحلیلی Salon

salon

تصمیم بی‌رحمانه بایند برای ادامه دادن ۲۰ سال اشغال استعماری و بمباران هوایی در افغانستان با همان نوع جنگ محاصره وحشیانه اقتصادی که ایالات متحده علیه کوبا، ایران، کره شمالی و ونزویلا تحمیل کرده، تنها بیش از پیش آمریکا را در چشم جهانیان بی‌اعتبار می‌کند. هیچ پاسخی در قبال این ۲۰ سال تخریب بی‌معنا وجود ندارد. اما واقعیت زشت بمباران ایالات متحده و تلفات گسترده آن تا حد زیادی از مردم آمریکا پنهان مانده است. قبل از خواندن این مقاله از چند مورد از ۳ هزار و ۲۴۶ حمله ثبت شده از فوریه ۲۰۲۰ تاکنون مطلع بودید؟ احتمالاً در مورد حمله هواپیما بدون سرنشین که منجر به کشته شدن ۱۰ غیرنظامی افغان در کابل در ماه اوت ۲۰۲۱ شد، اطلاع دارید. اما در مورد ۳ هزار و ۲۴۵ بمب و موشک دیگر چطور؟ چه کسانی را کشتند، معلول کردند و خانه‌های چه کسانی را ویران کردند؟

افشاگری دسامبر ۲۰۲۱ نیویورک تایمز نتیجه یک تحقیق پنج ساله

طی ۲۰ سال گذشته آمریکا حداقل ۳۳۷ هزار بمباران و پرتاب موشک داشته و حالا از رفتار روسیه حیرت زده است.

پنناگون سرانجام اولین گزارش نیروی هوایی خود را از زمان روی کار آمدن بایند منتشر کرد. این گزارش‌های ماهانه از سال ۲۰۰۷ برای مستندسازی تعداد بمب‌ها و موشک‌های پرتاب شده توسط نیروی هوایی ایالات متحده در افغانستان، عراق و سوریه منتشر می‌شد، اما ترامپ پس از فوریه ۲۰۲۰ انتشار آن را متوقف کرد و بمباران‌های مستمر ایالات متحده را پنهان کرد.

در طول ۲۰ سال گذشته، نیروی هوایی ایالات متحده و متحدانش بیش از ۳۳۷ هزار بمب و موشک روی سایر کشورها پرتاب کرده‌اند. به عبارتی به طور متوسط ۴۶ حمله در روز برای ۲۰ سال است. این بمباران بی‌انتها نه تنها برای قربانیان خود مرگبار و ویرانگر بوده، بلکه به طور گسترده موجب تضعیف اساسی صلح و امنیت شده است.

دولت و تشکیلات سیاسی ایالات متحده در تاریکی نگه داشتن افکار عمومی آمریکا درباره عواقب وحشتناک کشتار جمعی در درازمدت به طرز چشمگیری موفق بوده‌اند و آن را با شعارهای سیاسی داخلی در توهم نظامی‌گری آمریکا به عنوان نیروی خیر و صلح در جهان نگه داشته‌اند. اکنون حتی تسلط طالبان در افغانستان موفقیت آنها را در فروش این روایت خلاف واقع به مردم آمریکا دوچندان می‌کند تا جنگ سرد قدیمی خود با روسیه و چین را دوباره شعله‌ور کرده و به طور چشمگیری خطر جنگ هسته‌ای را افزایش دهند.

ایالات متحده از فوریه ۲۰۲۰ تاکنون ۳ هزار و ۲۴۶ بمب و موشک دیگر روی افغانستان، عراق و سوریه (۲۰۶۸ بمب در زمان ترامپ و ۱۱۷۸ بمب در زمان بایند) پرتاب کرده است.

ترامپ و بایند هر دو باید بدانند که بمباران و اشغال بی‌پایان در افغانستان فرجامی ندارد. با سرعتی که دولت ساخته شده طالبان توسط ایالات متحده در افغانستان صورت گرفت، اثبات این حقیقت است که ۲۰ سال اشغال نظامی خصمانه، بمباران هوایی و حمایت از دولت‌های فاسد، در نهایت تنها به بازگرداندن مردم خسته از جنگ افغانستان به دست حکومت طالبان، کمک کرد.

عدم آگاهی عمومی از حملات هوایی

ایالات متحده نتیجه عدم نگرانی از کشتار جمعی که دولت ما به نام ما مرتکب

می‌شود، نیست. در موارد نادری که مطلع

می‌شویم، مثلاً حمله مرگبار هواپیماهای

بدون سرنشین کابل در ماه اوت، مردم

می‌خواهند بدانند چه اتفاقی افتاده و به

دنبال پاسخگویی ایالات متحده در قبال

مرگ غیرنظامیان هستند. بنابراین ناآگاهی

عمومی از ۹۹ درصد حملات هوایی ایالات

متحده پیامدهای آن ناشی از بی‌علاقگی

عمومی نیست، بلکه نتیجه تصمیمات

عمدی ارتش ایالات متحده، سیاستمداران

هردو حزب و رسانه‌های اصلی برای نگه

داشتن افکار عمومی در تاریکی است.

سرکوب ۲۱ ماهه انتشار گزارش حملات

آخرین نمونه این موضوع است.